

Zamýšlená adopce zaměstnance nevyklučuje jej z pojistné povinnosti a to ani podle zák. č. 268/19 (zák. čl. XIX:1907) ani podle zák. č. 221/1924, ježto zákony ty takového vylučovacího důvodu neznají. Není pak ani předpisu, jenž by bránil založení nebo trvání poměru služebního mezi osvojitelem a osvojencem. Rozhodným jest dle obou cit. norem jedině, zda v konkrétním případě jsou či nejsou dány objektivní znaky poměru služebního (pracovního) podle hoření definice.

I kdyby se tedy vycházelo ze stanoviska úřadu, že Sch. byl přijat do rodiny L. v úmyslu, aby byl adoptován, nebyla by tím nijak dotčena pravá podstata poměru pracovního, když nebyly ani zjištěny konkrétní skutečnosti, jež by vylučovaly smluvní závazek Sch. ať výslovně ať mlčky učiněný, konati pro L. práce (služby), jež by tedy odnímalý tomuto poměru charakter poměru služebního. Žal. úřad opomenul zmíněné, pro posouzení existence služebního poměru směrodatné okolnosti zjistiti a v jejich vzájemném vztahu hodnotiti, zejména neslyšel podle spisů po této stránce ani zaměstnavatele ani zaměstnance, pojišťovně pak nedal příležitosti během řízení odvolacího, aby se ve věci vyjádřila a hájila oprávněnost předpisu pojistných příspěvků (pojistného). Potom arcíř zůstalo řízení v podstatných bodech neúplným, čímž bylo nss-u znemožněno přezkoumati zákonnost nař. rozhodnutí.

Č. 9268.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: Nárok hypotekárního věřitele, který — nabyv nemovitosti nucenou dražbou — se svojí pohledávkou vyšel zcela nebo z části naprázdno, na přípočet schodku k nabývací hodnotě při vyměření dávky nutno — pod ztrátou jeho — uvésti v příznávce (§ 7 odst. 1, § 16 odst. 1 a § 17 dávk. prav. č. 143/22 Sb.).

(Nález ze dne 15. května 1931 č. 7496).

Prejudikatura: Boh. A 8465/30.

Věc: Tatra banka, filiálka v R. proti zemskému úřadu v Bratislavě o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Platebním rozkazem obecního starosty obce H. z 10. srpna 1927 byla st-lce vyměřena dávka z převodu nemovitostí trhovou smlouvou z 5. května 1927, a to na základě nabývací ceny 12.000 Kč a zcizovací ceny 30.000 Kč. Odvolání, které uplatňovalo, že st-lka nabyla zcizených nemovitostí v exekuční dražbě za 12.000 Kč, při tom však vyšla na prázdno s hypotekárními pohledávkami v částce 61.809 Kč, zjištěnými na pozemcích Andreje M. a spol., které tehdy byly v dražbě, obecní zastupitelstvo zamítlo, kdežto okr. úřad dalšímu odvolání vyhověl a převod osvobodil od dávky, poněvadž, bře-li se zřetel na schodek utrpěný na hypotekárních pohledávkách, není tu žádného přírůstku hodnoty. K odvolání obce zrušil žal. úřad rozhodnutí okr. úřadu v podstatě proto, že st-lka v příznání jí podaném se nedomáhala toho, aby

ztráta při nucené dražbě na hypotekární pohledávce utrpěná byla ve smyslu § 7 odst. 2 dávk. prav. k nabývací ceně připočtena, jak bylo její povinností podle odst. 2 § 16 dávk. prav., který předpisuje, aby okolnosti, na základě nichž se činí při vyměrování dávky nárok na výhodu (přípočty atd.), v přiznání byly uvedeny a hodnověrně dokázány, jinak se na ně při vyměření dávky nebude hleděti; z toho následuje, že okolnost tu nemůže dodatečně v cestě instanční uplatňovati, a právem proto obecní úřad vyměřil dávku dle udání v přiznání.

O stížnosti uvážil nss toto:

St-lka namítá, že nelze použití v daném případě ustanovení § 16 odst. 2 dávk. prav., ježto zjištění ztrát ve smyslu § 7 odst. 2 dávk. prav. je podstatnou náležitostí pro vyšetření základů pro vyměření dávky, a že byla tudíž obec povinna přiznání neúplné ve smyslu § 17 odst. 2 a § 16 odst. 1 dávk. prav. doplniti, vyzvouc stranu k podání vysvětlení, resp. osvědčení o případné ztrátě na pohledávce; nestalo-li se tak, že možno přiznání opravit i v řízení odvolacím.

Z obsahu výtky je patrné, že st-lka nenamítá nic proti názoru žal. úřadu, že, jde-li o výhody ve smyslu § 16 odst. 2 dávk. prav., jest je v přiznání uplatňovati, sice že strana pozbývá nároku na ně a nemůže je tedy vznésti teprve během opravného řízení; spor točí se jen o to, zda připočtení prokázaného schodku na hypotekárních pohledávkách k nabývací ceně podle § 7 odst. 2 dávk. prav. jest pokládati za výhodu ve smyslu § 16 odst. 2 dávk. prav. St-lka je názoru, že tomu tak není, kdežto žal. úřad sdílí opačný názor. Stanovisko st-lky neshledal nss správným.

Pokud jde o stanovení hodnot, jejichž rozdíl tvoří podle § 3 dávk. prav. dávce podléhající přírůstek hodnoty, vycházejí dávk. pravidla ze zásady, že za zcizovací a nabývací hodnoty platí zjištěné ceny zcizovací a nabývací, tedy ceny, za něž nemovitost byla zcizena neb nabyta. Se zásadou tou souhlasí, pokud jde o hodnotu nabývací, předpis § 7 odst. 2 věta 1 dávk. prav., jenž stanoví, že bylo-li nemovitostí nabyto nucenou dražbou, platí za nabývací cenu nejvyšší docílené podání, tudíž zase jen cena, za niž nemovitostí skutečně bylo nabyto. Výjimku z této zásady stanoví dávková pravidla v cit. předpisu ve prospěch hypotekárního věřitele, jenž nemovitostí nabyt nucenou dražbou, připouštějíce, aby hypotekární věřitel, jenž se svou pohledávkou zcela nebo z části vyšel na prázdno, tento prokazatelný schodek až do výše zjištěné odhadní hodnoty k nabývací ceně (nejvyšší podání) si připočetl (§ 7 odst. 2 věta 2).

Z této úpravy je patrné, že se tu poskytuje výjimkou ze zásady první věty hypotekárnímu věřiteli individuální výhoda, jejíž předpoklady musí po případě prokázati. Jde-li o takovou výhodu, pak nutno vztáhnouti na ni i zcela všeobecně znějící ustanovení § 16 odst. 2, podle něhož okolnosti, na základě kterých se činí nárok na výhody při vyměření dávky, nutno pod ztrátou nároku (srovn. Boh. A 8465/30) v přiznání uvést.

Ježto není sporu o tom, že výhodu tu v přiznání st-lka neuplatňovala, právem vyslovil žal. úřad preklusi její, nevzav zřetele na to, že ji uplatnila v odvolání. — —